

ORFEU ALS INFERNS

Títol original	<i>Orphée aux Enfers</i>
Música	Jacques Offenbach
Llibret original	Hector Crémieux i Ludovic Halévy
Versió	El Terrat
Arranjaments i direcció musical	Antoni Parera Fons
Lletres i direcció d'escena	Joan Anton Rechi
<i>Opinió Pública</i>	Eva Barceló
<i>Orfeu</i>	David Ordinas
<i>Euridice</i>	Fani Marí
<i>Aristeu-Plutó</i>	Jaume Roca
<i>Cupido-Diana-Venus</i>	Maia Planas
<i>Júpiter</i>	Carles Canut
<i>Juno</i>	Mingo Ràfols
<i>John Styx</i>	Boris Ruiz
Orquestra en directe	Formada inicialment per: Piano, harmòni, violí, saxo, clarinet i percussió
Escenografia i vestuari	Rafel Lladó
Coreografia	Jorge Fernández-Hidalgo

Espectacle musical en català

És una coproducció de Teatre Romea, Govern de les Illes Balears, Fundació Teatre Principal de Palma i Gran Teatre del Liceu.

“Orphée aux Enfers”

Sempre he sentit una especial devoció per les bones operetes i sarsueles. Han format bona part de la meua cultura musical. Aquest gènere seriament estudiat poc té a veure amb el to “folklòric” que molts teatres antics, la ràdio i la televisió ens ha ofert sota aquesta denominació. “Orphée aux Enfers” és una d'aquelles meravelles que la història del teatre musical ens ha deixat per la posteritat. El seu cèlebre can-can pertany sens dubte a la memòria col·lectiva. Qui no l'ha taral·larejat mai? Estem, doncs, davant d'un clàssic rellegit per grans directors de tot el món i que ara tindrà la seva versió al Romea. L'obra conté originàriament suficients elements anti-burgesos per a que en mans d'un director d'escena com en **Joan Anton Rechi**, un director musical com en **Anton Parera Fons** i un equip com **El Terrat** fent la versió del llibret, es converteixi en una manera de fer, de provocadora seducció.

Calixto Bieito

Una meravella d'opereta: qui no coneix el seu inoblidable “can-can”?

Euridice està avorrida del seu matrimoni: no aguanta més el seu marit, *Orfeu* (qui, per la seva part, també la detesta) i està enamorada d'*Aristeu*, qui en realitat és *Plutó*. Aquest li proposa fugir junts i ella accepta. Quan el marit se n'assabenta del fet, s'alegra d'haver-se'n desempallegat d'*Euridice*, però l'*Opinió Pública* li recorda que això no està bé, que cal guardar les aparences i ha d'intentar recuperar la seva dona. Amb aquest objectiu, li demana ajut al poderós *Júpiter* i tots plegats van a buscar-la: però a la fi de la història ella es quedarà on i amb qui més li agradi.